

Ο.Λ.Μ.Ε.

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

*Αυτά τα δέντρα δε βολεύονται με λιγότερο ουρανό,
Αυτές οι πέτρες δε βολεύονται κάτω από ξένα βήματα,
Αυτά τα πρόσωπα δε βολεύονται παρά μόνο στον ήλιο,
αυτές οι καρδιές δε βολεύονται παρά μόνο στο δίκιο...*

Γ. Ρίτσος

**Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι,
Φίλες και φίλοι μαθήτριες και μαθητές,**

Τριάντα τέσσερα χρόνια από την εξέγερση του Νοέμβρη του 1973, η επέτειος του Πολυτεχνείου εξακολουθεί να εμπνέει τη νεολαία και το λαό και να κατευθύνει τους αγώνες μας για ελευθερία, δημοκρατία, παιδεία και κοινωνική δικαιοσύνη. Το Πολυτεχνείο παραμένει άσβηστη και φωτεινή μνήμη, αλλά ταυτόχρονα και ζώσα πραγματικότητα ακόμα και για τις γενιές που δεν το έζησαν.

Γι' αυτό οι εκδηλώσεις για το Πολυτεχνείο δεν αποτελούν μόνο απόδοση τιμής στα νιάτα που όρθωσαν τα στήθη τους στον τύραννο και που αφήφισαν το θάνατο. Είναι αγώνας της μνήμης εναντίον της λήθης. Αγώνας της ελευθερίας εναντίον της τυραννίας. Έτσι, οποιαδήποτε αναφορά στην εξέγερση του Πολυτεχνείου και τον αντιδικτατορικό αγώνα αποκτά νόημα και αναδεικνύει την αγωνιστική στάση ζωής σε κινητήρια δύναμη της Ιστορίας. Γιατί οι εξεγέρσεις και οι επαναστάσεις, σε πείσμα όσων βιάστηκαν να μιλήσουν για το «τέλος της Ιστορίας», εξακολουθούν να αποτελούν τη «μαμή της Ιστορίας». Το Πολυτεχνείο παραμένει άσβεστη και φωτεινή μνήμη για μας. Ταυτόχρονα είναι ζώσα πραγματικότητα στις καρδιές των νέων, γιατί αυτοί είναι οι φυσικοί κληρονόμοι του, αφού, όπως έλεγε ο Καμύ, «η εξέγερση είναι νοσταλγία αθωότητας και κραυγή προς το είναι».

Ας μιλήσουν τα γεγονότα

Η δικτατορία που επιβλήθηκε στη χώρα μας στις 21 Απρίλη του 1967 από μία ομάδα «εθνοκροφόνων» αξιωματικών του ελληνικού στρατού είχε τη στήριξη τόσο των Αμερικανών «συμμάχων» όσο και τη συναίνεση του Παλατιού, το οποίο αποτελούσε άντρο συνωμοσιών και αντιδημοκρατικών επεμβάσεων στην πολιτική ζωή της χώρας, ιδιαίτερα όταν γίνονταν προσπάθειες για τον εκδημοκρατισμό της.

Το Πολυτεχνείο ήταν η κορύφωση των κινητοποιήσεων φοιτητών, νεολαίας, αγροτών και άλλων εργαζομένων κατά της φασιστικής χούντας, με προάγγελο την κατάληψη της Νομικής Σχολής στην Αθήνα το Φλεβάρη του 1973. Υπήρξε το αποκορύφωμα του αντιδικτατορικού αγώνα που είχε προηγηθεί και εξελισσόταν, με τεράστιο ανθρώπινο κόστος και θυσίες για όσους αγωνιστές έπεσαν στα χέρια της δικτατορίας. Οι αντιδικτατορικές οργανώσεις είχαν χαράξει τα συνθήματα της πάλης βαθιά στις συνειδήσεις των πολιτών και ιδιαίτερα της φοιτητικής νεολαίας ενάντια στην κατάργηση των δημοκρατικών ατομικών ελευθεριών και πολιτικών δικαιωμάτων, ενάντια στις συλλήψεις, τις φυλακίσεις, τους βασανισμούς, τη λογοκρισία, τον εξευτελισμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Η κατάληψη του Πολυτεχνείου ήταν η μεγάλη έκρηξη που αφύπνισε τη λαϊκή συνείδηση, γι' αυτό έγινε πηγή έμπνευσης και πόλος έλξης και συσπείρωσης για

πολλούς εργαζομένους. Το σπέρτο που άναψε τη φωτιά ήταν η προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας στις αρχές του Νοέμβρη του '73 να διαλύσει το συνδικαλισμό των φοιτητών. Εκείνοι αντιδρούν και διεκδικούν διενέργεια φοιτητικών εκλογών και πιστώσεις για την Παιδεία. Στις 14 Νοέμβρη καταλαμβάνουν το Πολυτεχνείο και εκφράζουν μέσα από τα συνθήματά τους τα αιτήματα όλου του λαού για **ΨΩΜΙ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**. Γρήγορα η φλόγα της εξέγερσης μεταδόθηκε και σε άλλα πανεπιστήμια, της Θεσσαλονίκης, της Πάτρας, των Ιωαννίνων και πυροδότησε μια μεγάλη και ποικιλόμορφη συμπαράσταση του λαού της Αθήνας προς τους εξεγερμένους.

Οι επόμενες μέρες ήταν καθοριστικές για την ενίσχυση και την ακόμα πιο αποφασιστική εκδήλωση της συμπαράστασης του λαού στο πλευρό των αγωνιζόμενων και τη δυναμική αντιπαράθεση στη δικτατορία.

Η Χούντα, μπροστά στον κίνδυνο μιας λαϊκής χιονοστιβάδας, έπνιξε στο αίμα την εξέγερση. Κάπου εκατό ήταν οι νεκροί και χιλιάδες οι τραυματίες τις μέρες του Νοέμβρη, ενώ οι συλλήψεις και οι βασανισμοί εντάθηκαν. Ανάμεσά στους νεκρούς και οι ηρωικές μορφές των μαθητών Διομήδη Κομνηνού, ετών 17, και Αλέξανδρου Σπαρτίδη, ετών 16.

Ο ξεσηκωμός της νεολαίας στο Πολυτεχνείο ενσωμάτωσε και εξέφρασε τις καλύτερες αγωνιστικές παραδόσεις του λαού μας, όπως το έπος του '40, της Εθνικής Αντίστασης στη διάρκεια της ναζιστικής κατοχής, των διεκδικήσεων της γενιάς του 1-1-4, αλλά και των ριζοσπαστικών κινημάτων που είχαν ξεσπάσει στην Ευρώπη και σε άλλα μέρη του κόσμου, όπως του Μάη του '68 στη Γαλλία, του κινήματος κατά του πολέμου των ΗΠΑ ενάντια στο Βιετνάμ

Οι νέοι στο Πολυτεχνείο πήραν τη μοίρα όλου του λαού στις πλάτες τους. Άνθρωποι ελεύθεροι με οράματα και αξίες. Άνθρωποι που αρνήθηκαν να πουν το «ναι» στη υποδούλωση, που διεκδικούσαν μια αξιοπρεπή ζωή, που ονειρεύονταν το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης για όλους.

Ο Νοέμβρης έδωσε κουράγιο και αυτοπεποίθηση στο λαό μας. Έδωσε φτερά στους αγωνιστές, απαντοχές στους διστακτικούς, όραμα σε όλους. Τα σοβαρά ρήγματα στη δικτατορία είχαν ήδη προκληθεί. Λίγους μήνες μετά, τον Ιούλιο του '74, έρχεται η πτώση της τυραννίας και η επαναφορά της Δημοκρατίας.

Το Πολυτεχνείο σήμερα

Η άοπλη αυτή εξέγερση αποτέλεσε σημαντικό σταθμό όχι μόνο για την ιστορία του έθνους και του λαού μας αλλά και για την παγκόσμια ιστορία. Σήμερα αποτελεί σύμβολο πάλης για μια ελεύθερη και καλύτερη ζωή.

Δεν ήταν ο αγώνας των νέων για την Παιδεία μόνο. Τα συνθήματά τους γρήγορα έγιναν πολιτικά συνθήματα που ήταν κοινωνικά αιτήματα: «Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία», «Δημοκρατία», «Κάτω η Χούντα», «Λαέ πολέμα, σου πίνουνε το αίμα», «Ένας είναι ο αρχηγός, ο κυρίαρχος λαός», «Εξω οι Αμερικάνοι», «Εξω από το ΝΑΤΟ». Έτσι το Πολυτεχνείο αποτελεί ένα αγωνιστικό προσκλητήριο, ένα σύμβολο δράσης, ένα λαϊκό αίτημα για εθνική ανεξαρτησία, για το δικαίωμα του λαού στη μόρφωση, την εργασία και την ελευθερία. Ταυτόχρονα αποτελεί μια διαχρονική αξία για τα οράματα και τις μορφές πάλης της νεολαίας, που γνωρίζει «τι» και «γιατί» το διεκδικεί.

Σήμερα ο αγώνας στο χώρο της εκπαίδευσης συνεχίζεται από εκπαιδευτικούς, μαθητές και φοιτητές για μια υψηλής ποιότητας σύγχρονη εκπαίδευση που θα παρέχεται σε όλους και σε όλες τις βαθμίδες χωρίς φραγμούς και διακρίσεις. Η ανισότητα, ο νεοφιλελευθερισμός, η φτώχεια, η αύξηση της εκμετάλλευσης, οι πολεμικές επεμβάσεις, η οικολογική καταστροφή είναι η νέα βαρβαρότητα της

κυριαρχίας των μεγάλων δυνάμεων, των υπερεθνικών μονοπωλίων, του ΟΟΣΑ και του Δ.Ν.Τ.

Πρέπει να υπερασπίσουμε τη Δημόσια-Κοινωνική Ασφάλιση, να μην υποκύψουμε στην τρομοκρατία των αριθμών και να διασφαλίσουμε τα κατακτημένα με αίμα δικαιώματά μας. Σε παγκόσμιο επίπεδο ο οικονομικός ανταγωνισμός αναγορεύεται σε κυρίαρχο δόγμα δίνοντας βάρος στις απελευθερώσεις αγορών, τις ιδιωτικοποιήσεις, τις πολιτικές που υπηρετούν τις επιδιώξεις της αγοράς εργασίας. Τα παραπάνω έχουν άμεση επίπτωση στο χώρο της εκπαίδευσης.

Η πρόσφατη προσπάθεια για την αντιδραστική συνταγματική αναθεώρηση πυροδότησε και ένα μεγαλειώδες, συγκλονιστικό εκπαιδευτικό κίνημα στην ιστορία της ελληνικής εκπαίδευσης. Δεκάδες χιλιάδες φοιτητές, μαθητές και εκπαιδευτικοί συμμετείχαν στην ανάπτυξη ενός πολύμορφου, μαχητικού, μαζικού κινήματος αντίστασης στις αντεκπαιδευτικές κυβερνητικές επιλογές, που υπονομεύουν τη Δημόσια Δωρεάν Παιδεία και Εκπαίδευση. Το κίνημα αυτό πέτυχε μεταξύ άλλων να αποτρέψει ουσιαστικά την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Αγαπητοί μαθητές και μαθήτριες, Συνάδελφοι εκπαιδευτικοί,

Σας καλούμε να τιμήσετε και φέτος το Πολυτεχνείο όχι ως μία ακόμα τυπική επέτειο, αλλά ως αφορμή για επανακαθορισμό των κοινωνικών αγώνων και των οραμάτων, που κάποτε φτάνουν στα όρια της αυτοθυσίας. Ο αγώνας εκείνων των νέων δεν μπορεί να σταματήσει. Ο χώρος της εκπαίδευσης είναι δυναμικός και πολύπλευρος. Μόνο που στις μέρες μας οι διεκδικήσεις και τα οράματα δεν οριοθετούνται από τα εθνικά σύνορα. Διεκδικούμε ένα σχολείο ζωντανό, δυναμικό, ένα σχολείο με μαθητές δημιουργικούς και κοινωνικά συνειδητοποιημένους. Ένα σχολείο που θα εξασφαλίζει στο συνάδελφο εκπαιδευτικό πλατιά όρια δράσης και δικαίωση των συνδικαλιστικών αιτημάτων του.

34 χρόνια μετά «την εφόρμηση στον ουρανό της ελευθερίας», πρέπει να υπερασπιστούμε την κληρονομιά του αντιδικτατορικού αγώνα και του Πολυτεχνείου για ελευθερία, δημόσια παιδεία, κοινωνική δικαιοσύνη απέναντι στην πολιτική της αμνησίας, της απάθειας, της ιδιώτευσης και της τηλεοπτικής αποβλάκωσης.

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου αποτελεί και σήμερα αστείρευτη πηγή έμπνευσης για τη νεολαία, τους εκπαιδευτικούς, όλο το λαό. Δείχνει το δρόμο του αγώνα για τη διασφάλιση δημόσιων αγαθών όπως είναι η μόρφωση, η εργασία, η υγεία, το περιβάλλον, ο πολιτισμός. Διαμορφώνει συνειδήσεις που εμπνέονται από τα ιδανικά της ειρήνης, της ελευθερίας, της προόδου, της κοινωνικής δικαιοσύνης.

**Τιμή στους αγωνιστές του Νοέμβρη
Το Πολυτεχνείο ζει στους αγώνες τού σήμερα και του αύριο για
Δημοκρατία, Ελευθερία, Μόρφωση**

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ